Легенда инв N 1945 1. 10

~~навънъ. „Азъ нѣмамъ да учителю, дѣте сирото, като незнамъ дори и това което ти знаешъ", казало то на родителитѣ си и, посрамено, веднага си заминало.~~

6

Дяволъ майка и синъ.

Една майка давала дѣтето си на много занаяти, но то се бѣгало и никакъвъ занаятъ не научило. Повела го пакъ да го даде за ~~терзилъкъ~~ шивачъ. Врѣмето било дъждовно и майката седнала да си почине при единъ кладенецъ. Бидейки стара, когато седнала, тя казала: „Охъ-леле". Въ кладенеца живѣлъ дяволъ, именно на когото било „Охъ-леле". Като чулъ името си, той веднага ~~[illegible]~~ изкочилъ изъ кладенеца и запиталъ ~~бабичка~~ бабата, кѫдѣ води дѣтето. ~~Бабичка~~ Бабата му казала. Дяволътъ я помолилъ да го даде нему на обучение и слѣдъ три години да дойде да си го земе. ~~Бабичка на-~~ Бабата, безъ ~~карги да не [illegible] знаела~~ да пита накъдѣ ще го учатъ, дала го.

Дяволътъ зелъ дѣтето и го пусналъ въ кладенеца; поучилъ го малко, па си излѣзалъ. Въ стаята на дявола имало много дѣтински глави. Жената на дявола казала на дѣтето: „Всичко каквото те учи ~~[illegible]~~ да слушашъ и да прихващашъ, но предъ него нищо да не правишъ, защото, видишъ ли тия